

Melada njiva

Moja pot v Ameriko.

Dopolnil sem peto leto svoje starosti. Takrat še nisem vedel, kaj se godi po skalah, po gozdovih in drugje. Kako bi pač mogel vedeti, ko sem se še vedno držal matere za krilo.

Bilo je lepega poletnega dne. Sonce je veselo potovalo po nebu in trosilo gorke žarke na božji svet. Takrat se mi je rodila želja po mogočnem in učenem svetu. Oče je bil ta dan v službi, mati pa je pripravljala kosilo, da mu ga ponese. Sedel sem na pragu pred hišo in se oziral tja daleč čez hribe. »Tam mora biti Amerika.« sem vzkliknil skoraj glasno. Materi se je čudno zdelo, kaj počenjam, a vendar ni nič rekla.

Napočil je čas, ko je mati nesla kosilo. Rekla je, naj grem z njo. Jaz pa, da ne grem, ker me boli noga. »Pa ostani doma in pazi, da se ti kaj ne naredi,« je rekla in odšla. Jaz — ne bodi len — sem hitro oblekel praznično obleko, pobral vse, kar se mi je zdelo potrebno, in stekel na vrt po star lonec, da bi se z njim peljal čez morje. Pogledal sem še enkrat lepo domačo hišo, pogledal v hlev in pobožal ljubko kravico, rekoč: »Zbogom, Sivka!« Kakor da bi me razumela, se je obrnila za menoj in žalostno zamukala: »M, mu-u!« Odpravil sem se z dvorišča. Tedaj se je oglasil pes Muki. »Kaj, ko bi ga vzela s seboj,« sem se vprašal. Stekel sem v kuhinjo po vrv. Ker se mi je zdelo predolga, sem jo skušal prerezati, toda takoj sem občutil ostrino noža na svojem prstu. Hotel sem zajokati, a sem se spomnil, da ni nobenega v bližini, ki bi me slišal. Privezal sem psa na vrv in sva šla. Takoj na cesti sem srečal sosedovega Jožeta. »Kam pa?« »V Ameriko!« »Kaj, da greš ti v Ameriko?« se je začudil. »S čim se boš pa čez morje peljal?« »O, ta lonec me bo lahko prepeljal!« »Pa srečno pot!«

S psom sva že dolgo potovala in ogledovala svet. Bila sva že zelo utrujena. Tedaj sem ugledal potok. »To je morje,« sem zavpil. Skoraj tekel sem proti potoku. Ko sem prispel na breg, sem potlačil Mukija v lonec in ga spustil v vodo. Mislim sem se vkrcati tudi jaz, toda lonec se je potopil, kuža pa se je rešil na drugi breg. Sedel sem na travo in čakal, da privozi kaka ladja in me naloži. Tedaj priplava proti meni belouška. V smrtnem strahu sem planil pokonci in zavpil: »Krokodil!« Bil sem prepričan, da je to krokodil, kajti slišal sem že, da živijo krokodili v vodi in da žro ljudi. Začel sem moliti. Bog se me je reš usmilil in me pustil pri življenju...

Molk Stanislav.

Zanimivosti

Rastline — znanilke vremena. Marsikdo bi se nejeverno vprašal, ali je mogoče, da so tudi rastline lahko znanilke vremena. Takemu nevernemu Tomažu moramo odgovoriti, da je to prav gotova stvar, kajti že nešteto jih je bilo, ki so utegnili ta nenavadni pojav opazovati in o njem tudi drugim poročati. Že marsikdo izmed vas samih je morda videl jelkove storže, ki leže na tleh po gozdu pod jelkami, kako se zdaj zapirajo, zdaj zopet odpirajo. Zakaj? Zato ker je mnogo rastlinskih delov higrokopičnih, to se pravi takih, ki lahko vzamejo iz vlažnega zraka vlago tako, da se omočijo, kar ima za posledico, da se ali raztegnejo ali skrčijo in upognejo, ta rastlina tako, druga drugače. In ker je zrak ravno pred nastopom deževja vlažen, so potemtakem spremembe, ki smo jih pravkar omenili, na jelkovih storžih in tudi drugih rastlinah napovedovalci bodočega vremena. Tako na primer ob vlažnem zraku jelkovi storži trdno zapro

svoje luskinge, kislja detelja zapre svoje lističe, bodeča neža svoje cvetove in obenem izgubi svoj srebrni sijaj, ki sicer pri suhem in lepem vremenu krasi lepa pobočja naših brd, pa tudi kalužnica zapre svoje liste. Podlesna veternica žalostno povesi svojo glavico. — Skoraj v vsakem cvetličnem vrtu goje tako imenovani babji prstanec, ki je tudi majhen vremenski prerok. Če je namreč lepo vreme, odpre svoje lističe že ob šestih zjutraj, če pa ima svoje čašice zaprte še ob osmih dopoldne, potem je tega dne gotovo pričakovati, da bo deževalo. — Najbolj poznan vremenski prerok je med rastlinami krvomočnica, ki se po množini vlage v zraku raztegne ali pa špiralasto zvije, da se more počasi zopet skriti v zemljo. Potemtakem ti utegne majhen lonček s preslico na oknu kazati vreme. Isto delo pa ti opravi tudi jelkov storž, ki ga obesiš med zunanje in notranje okno.